

[Oluf Pedersen.]

man bære for at undgaa Hungersnød her i Landet. Det maa man finde sig i, men det er urimeligt, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hævder, at den Slags dyre Indgreb skal man ogsaa foretage i Fredstid, naar det er ganske unødvendigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Af de faldne Udtalelser fremgaar det, hvad vi vidste i Forvejen, at Rigsdagen som Helhed er interesseret i at holde de lavest mulige Brødpriser, og jeg tror, at det kommende Udvalg vil bestræbe sig for, at dette kan ske.

Naar Prisstigningen nu føles saa relativt haardt, saa skyldes det ogsaa, at man i en Aarrække har vænnet Befolkningen til at faa de almindelige Næringsmidler til Priser, som ikke dækkede de almindelige Produktionsomkostninger, og jeg kan ikke nægte mig at sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvis Ministeren i de foregaaende Aar havde haft mere Interesse i at holde et Priseniveau for Landbruget, som gav Dækning for de virkelig afholdte Omkostninger, vilde den nuværende Situation ikke være følt saa haardt af Forbrugerne, som det nu er Tilfældet.

I øvrigt er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister, naar han advarer mod Hysteri i Forbindelse med dette Lovforslag. Det er der saa meget mere Grund til, som Ministeren har oplyst, at Lovforslagets økonomiske Rækkevidde for hver Person højst vil andrage 12 Kr. om Aaret, for en almindelig Familie paa 4 Personer altsaa 48 Kr. i det hele. Men saa kan jeg heller ikke forstaa, at den højtærede Landbrugsminister vil sætte dette i Forbindelse med Lønstigninger, Lønstigninger, der som Følge af dette Lovforslag højst kan andrage 92 Øre pr. Uge. I en Tid, hvor der foregaar saa store Prisstigninger og Prissvingninger, som der gør just nu, vil en Prisforhøjelse paa en stor Forbrugsvare, som for en Familie beløber sig til 92 Øre pr. Uge, selv om det er beklageligt, dog ikke danne Grundlag for Ændring i de øjeblikkelige Lønforhold.

Valdemar Sørensen: Jeg ved ikke, hvorfra den højtærede Landbrugsminister har faaet den Opfattelse, at jeg synes, at Landbruget tjener for meget. Det har jeg ikke sagt. Jeg har gjort opmærksom paa, at de Folk, der dyrker Jorden og i Dag

sælger deres Produktion ud af Landet, er den Befolkningsklasse, der kommer bedst gennem denne Vinter. Det tror jeg ikke man kan afdisputere, naar der er Tale om den almindelige arbejdende Befolkning, men i øvrigt har jeg ikke rørt ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Landbruget tjener for meget. Der kunde maaske have været god Grund til at pege paa Kornprisen for det store Landbrugs Vedkommende, men som jeg gjorde Rede for — og det kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen —, da vi behandlede Kornpriserne, var det netop min Opfattelse, at jeg kun stemte for denne Kornlov, fordi det var sagt, at den var ganske nødvendig for at sikre Arealernes Besaaning. Det er det Hovedmotiv, jeg har haft til at stemme for Kornordningen, og det er ogsaa det Punkt i de Priser, der gives Landbruget, hvor jeg for mit Vedkommende skulde være tilbøjelig til at udøve nogen Kritik.

Jeg har heller ikke, som den højtærede Landbrugsminister synes at mene, anvist nogen Beskatningsvej. Det ligger slet ikke i min Plan at gøre det, fordi jeg er helt klar over, at en Befolkning, som betaler de Skatter, den gør nu, baade direkte og indirekte, meget svært vil kunne bære 40 Mill. Kr. aarligt til Brødpriens Nedsættelse. Naar jeg har anvist den anden Udvej, som Landbrugsministeren synes er taaget, saa har jeg gjort det ud fra den Motivering, som jeg dengang nævnte, men jeg kan i al Almindelighed ogsaa tilføje, at det gennem mange Aar har været Opfattelsen blandt de Folk, der politisk tænker som jeg, at der kan komme Perioder i en Nations Liv, hvor det er helt ubilligt og helt uretfærdigt at lade den Befolkning, der lever i Øjeblikket og skal igennem en Vinter som den kommende, bære hele Trykket af de Omstændigheder, den lever under. Man maa have Lov til under saadanne Forhold at skrive en vis Del over paa Fremtiden, hvor man maaske faar bedre Mulighed til at betale det.

Det er det, jeg har talt for, og naar denne Tale forekommer saa uhyrlig i den højtærede Landbrugsministers Øren, saa beklager jeg det, for jeg tror, det her har været den almindelige demokratiske Anskuelse i mange Aar her i Landet, i hvert Tilfælde i alle de Aar, hvori jeg har deltaget i Politik, og nu er der kommet et Øjeblik, hvor den kan realiseres og naturnødvendigt maa realiseres, hvis man skal handle i Overensstemmelse med sin Opfattelse, handle i Overensstemmelse med de Forhold, den store almindelige Befolkning lever under.